

Kız ve Kurtarılan Katır

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kurtarılan Katır

Ebru Mina TOMURCUK

Maya, büyükannesinin elini çekştirerek hayvan barınağının büyük ahşap kapısından geçti. Sarı yağmur çizmeleri çamurda şapırdıyor, kanvas bez çantası kalçasına çarpıyordu. Çantanın içinde hayvanlar için üç havuç vardı. Maya'nın kıvrıcık siyah saçları zıplıyor, kırmızı saç tokası güneşte parlıyordu. Her şeyi görmek için sabırsızlanıyordu.

Gümüş tutamları olan kızıl-kahverengi saçlı uzun boylu bir kadın yanlarına geldi. Üzerinde yeşil bir iş gömleği, kemerinde de bir kaşığı vardı. "Hoş geldiniz! Ben Hannah," dedi sıcak bir gülümsemeyle. "Buradaki hayvanlarla ben ilgileniyorum." Maya keçilere, ördeklere ve uzun kulaklı, büyük, gri-kahverengi bir hayvana baktı. "Bu ne?" diye sordu Maya, parmağıyla işaret ederek.

"O bizim kurtardığımız katırımız Clover," dedi Hannah. "Buraya korkmuş ve aç gelmişti. Şimdi güvende, ama hâlâ utangaç." Maya kaşlarını çattı. "Katırlar inatçıdır, değil mi?" dedi. "Amcam öyle söylüyor." Hannah başını salladı. "İnatçı değil—sadece temkinli. Her hayvanın kendine özgü ihtiyaçları vardır. Clover'ın birine güvenmeden önce kendini güvende hissetmesi gerekiyor."

Maya çite biraz daha yaklaştı. Clover sessizce duruyordu; uçları koyu renkli uzun kulakları her sese doğru dönüyordu. Burnunun üzerinde beyaz bir leke, sakın kehribar rengi gözleri vardı. Başında pirinç isim etiketli mavi bir yular, aşağı sarkan kırmızı bir ip vardı. Clover Maya'ya baktı ve bir adım geri çekildi. "Heyecanlı," dedi Hannah yumuşak bir sesle.

"Onu sevebilir miyim?" diye sordu Maya, elini çoktan uzatmıştı. Hannah kolunu nazıkçe tuttu. "Acele etmeyelim. Önce onu izleyelim. Kulaklarının nasıl hareket ettiğini görüyor musun? Bu bize nasıl hissettiğini anlatır." Maya izledi. Clover'ın kulakları ileri geri oynuyordu. "Her şeyi dinliyor," dedi Maya. "Evet," dedi Hannah. "Güvende olup olmadığımızı kontrol ediyor."

Hannah, Maya'ya küçük bir avuç kuru ot verdi. "Avucunu düz tut ve kıpırdama," dedi. "Bırak Clover sana gelsin." Maya elini uzattı. Clover boynunu uzattı, kokladı ve bir adım ileri attı. Yumuşak burnu Maya'nın avucunu gıdıkladı. Maya kıkırdadı. "Yiyor!" diye fısıldadı. "Aferin Clover." Clover'ın kulakları biraz gevşedi.

"Şimdi fırçalamayı deneyelim," dedi Hannah, kaşağıyı Maya'ya vererek. "Yumuşak, yuvarlak hareketlerle kullan. Katırlar nazik ilgiyi sever." Maya, Clover'ın gri-kahverengi tüylerini yavaş ve yumuşak hareketlerle fırçaladı. Clover'ın gözleri yarı kapandı. "Hoşuna gitti!" dedi Maya. "Kendini fırçaya doğru yalıyor," diye güldü Hannah. "Bu mutlu olduğu anlamına gelir. Harika gidiyorsun." Clover memnun bir iç çekti.

Sonra Hannah, Maya'ya Clover'ın yiyeceğini gösterdi. "Clover'ın özel yiyeceklere ihtiyacı var," dedi. "Midesi hassas, bu yüzden çayır otu ve biraz tahıl yiyor. Fazla şeker yok." Maya bez çantasına baktı. "Havuç getirdim," dedi. "Bir tane yiyebilir mi?" Hannah başını salladı. "Küçük bir havuç güzel bir ödül olur. Ama sadece bir tane."

Maya havucu parçalara ayırdı ve birini uzattı. Clover mutlulukla cıtır cıtır yedi. Sonra Hannah içinde ödülleri saklı büyük kırmızı bir top çıkardı. "Bu zenginleştirme," dedi. "Onun aklını meşgul eden eğlenceli bir oyun." Clover burnuyla topu dürttü ve bir ödül düştü. Hepsini yuttu. "Bayıldı!" diye güldü Maya.

Maya bütün gün kalmak istedi, ama büyükannesi seslendi. "Gitme zamanı, Maya." Maya, Clover'a el sallayarak veda etti. "Yarın yine geleceğim!" diye söz verdi. Eve dönerken Maya, Clover'ın yumuşak burnunu ve sakın gözlerini düşündü. Yeni arkadaşını tekrar görmek için sabırsızlanıyordu.

Ertesi gün Maya bir planla geldi. Yavaş hareket ediyor, yumuşak sesle konuşuyordu. "Merhaba Clover," dedi. "Sana özel bir ödül getirdim." Bir parça elma uzattı. Clover'ın kulakları dikildi. Yanına geldi ve elmayı nazıkçe aldı. Maya gülümsedi. "Beni hatırladın!" diye fısıldadı. Clover uzun kirpiklerini kırdı.

Maya, Clover'ın t ylerini parlayana kadar fır aladı. Sonra bir bulmaca oyuncacı yaptı: i inde kuru ot ve havu  par aları olan bir karton kutu. Clover burnuyla kutuyu itti ve kutu devrildi.  d ller d k ld ! Clover sevin le homurdandı. " ok akıllısın," dedi Maya. Hannah izledi ve ba ını salladı. "Nazik ilginin ve sabrın en iyi i e yaradı ını   reniyorsun."

Bir öğleden sonra gürültülü bir kamyon geçti. Clover ürktü ve kulakları yatık bir şekilde geri çekildi. Maya sakin kaldı. "Sorun yok Clover," dedi yumuşak bir sesle. Kıpırdamadan durdu ve bekledi. Yavaşça Clover geri geldi. Maya ona nazikçe dokundu. "Güvendesin," dedi. Hannah gülümsedi. "Kendini güvende hissetmesine yardım ettin. Bu gerçek dostluk."

Haftalar geçti ve Maya her gün Clover'ı ziyaret etti. Clover'ın en sevdiği fırçayı, en sevdiği ödülleri ve en çok sevdiği oyunları öğrendi. Clover da Maya'nın sesini ve nazik ellerini öğrendi. Gerçek dost oldular. Maya artık katırların inatçı olduğunu düşünmüyordu. Bir hayvanın ihtiyaçlarını anlamanın dostluğu göstermenin en iyi yolu olduğunu biliyordu.

Maya, Clover hakkında bir kitap yaptı. Clover'ın mavi yularını, beyaz lekesini ve uzun kulaklarını çizdi. Şöyle yazdı: "Her hayvanın kendine özgü ihtiyaçları vardır. Clover'ın yumuşak fırçalamaya, özel yiyeceklere ve eğlenceli oyunlara ihtiyacı var. Ona bunları verdiğimde bana güveniyor." Hannah kitabı herkes okusun diye ahıra astı.

Artık Maya her hafta sonu barınakta gönüllü çalışıyor. Clover'ı yumuşak bir sesle ve cebinde havuç parçalarıyla selamlıyor. Clover, Maya'nın sarı çizmelerinin çamurda şapırdadığını duyunca kulaklarını dikeyyor. Birlikte mutlular. Maya, nazik ilginin, sabrın ve anlayışın her hayvan için mutlu bir yuva yarattığını biliyor.